

paa nogen Maade ville have en Formue- og Keilighedsstat. Det forekommer mig, at disse to Skatystemer ere absolut hinanden modsatte, idet Formue- og Keilighedsstaten tager Hensyn til hele Individets Skatteevne, hvorimod Indkomstskatten kun tager Hensyn til Indkomsten, men ikke engang til Formuen; den tager kun Hensyn til den aarlige Rente, men ikke til Capitalformuen, som et Bedømmelsesmiddel til Skatteydelsens Størrelse. Jeg kan ikke nægte, at jeg har været i høi Grad i Tvivl om, hvorvidt jeg skulde gaae ind paa Forslaget under Nr. 13, selv om Forslagene under Nr. 17 og 18 blive antagne. Men jeg har dog troet, at jeg, navnlig af Hensyn til hvad der hidtil har været Sædvane i Kjøbenhavn, burde gaae ind derpaa, men kun under den Betingelse, at Forslagene under Nr. 17 og 18 blive antagne; i modsat Fald troer jeg, at Forslaget under Nr. 13 vil være meget uheldigt.

N. Jensen: Den ærede sidste Taler brugte det Udtryk, at man antog om Indkomstskatten, at den var et useilbarligt Mittel til at komme til en fuldstændig ligelig og retfærdig Skat. Hvad Andre antage i denne Henseende, veed jeg ikke, men da jeg er en af dem, som stemme for Indkomstskatten, skal jeg for mit Vedkommende erklære, at jeg ikke anseer den derfor; jeg stemmer for den alene i den Forvisning, at den er et langt bedre, Bessatningsmiddel end Bessatning paa Næring, men ingenlunde fordi den er et useilbarligt Bessatningsmiddel. Den samme ærede Rigsdagsmand brugte som Forsvar for den bestaaende Hjælpeskat eller Skat paa Formue og Keilighed det Udtryk, at Fortrinet ved denne Skat fremfor ved Indkomstskatten var, at dens Ansættelse be- roede paa et Skjøn, ikke om Vedkommendes Indtægt, men om, i hvad Forhold hans Skatteevne stod til hans Medborgeres Skatteevne. Det er fuldkommen rigtigt, at det beroer paa et saadant Skjøn, men hvorledes man vil kunne afgive et saadant Skjøn paa nogen fornuftig Maade, uden at have en begrundet Mening om hver Enkelt's Skatteindkomst, forstaaer jeg ikke. Jeg kan forstaae, at hvor der er en saadan vis gemhyllig Stemning mellem Borgerne, kan denne Tilstand gaae i mange Aar, men jeg

kan ikke troe, at man i Kængden kan fastholde en Bessatning, der hviler paa et saa aldeles vilkaarligt Skjøn. Jeg skal ikke forfølge den ærede Talers Betragtning videre, da jeg ikke troer, at der kan være Tvivl om, at Indkomstskatten vil blive vedtaget af det høitærede Thing, men blot gjøre en Bemærkning til hvad den høitærede Minister sagde, da han omtalte Bessatningen i Kjøbenhavn. Den høitærede Minister brugte det Udtryk, at man ikke skulde tage Hensyn til Smaaating; det var nemlig i hans iøvrigt meget fortræffelige Mobbemærkning imod Forslaget under Nr. 19, som jeg i alle andre Henseender skal tiltræde. Det er ikke ganske rigtigt, at man ikke har taget Hensyn til Smaaating; thi i de sidste Aar har man her i Kjøbenhavn taget et ganske overordentligt Hensyn til Smaaating, idet man har bessattet Haandværksvende, Sypiger, kortsagt saadanne Folk, som kun have en meget ringe Indtægt at svare Skat af. Den høitærede Indenrigsminister bad meget høynligt om, at man dog vilde fastholde den gamle gode Næringsstat, som han kaldte det; jeg tilstaaer, at hvis jeg var istand til at opfylde dette Ønske, vilde jeg ikke lidet lade mig bevæge dertil af den indtrængende Maade, hvorpaa den høitærede Minister bad derom; men det er mig aldeles unuuligt at efterkomme dette Ønske, da den Skat, der søges fastholdt i det af Ministeren forelagte Lovudkast, paa ingen Maade er den gamle gode Næringsstat; den er saa langt derfra, som den vel kan være. Classeskatten har ikke noget Andet tilfælles med Næringsstaten, end at de begge udredes af de Næringsdrivende; ved Næringsstatens Paaligning har man dog taget noget Hensyn til den Indtægt, Næringen giver, men Classeskatten ansættes uden noget Hensyn til den Indtægt, Næringen giver. Classeskatten vil altsaa i høi Grad blive trykkende for de smaa Næringsdrivende, idet de skulle betale samme Skat som de større Næringsdrivende, og derfor vilde jeg ansee det for fuldkommen rigtigt at stemme imod en saadan Skat, og jeg beder derfor det ærede Thing at fastholde, at Classeskatten er vidt forskjellig fra den gamle gode Næringsstat, saa at der, selv om man vilde fastholde Næringsstaten, aldeles ingen Grund er til at fastholde Classeskatten.